

Regeringen har selvfølgelig ikke kunnet tage alle Spørgsmaal op vedrørende Øernes Erhvervsliv paa en Gang, det vilde være uoverkommeligt ogsaa for Rigsdagen at gennempløje det nødvendige i saa Henseende. Men det maa ogsaa være Meningen med Selvstyret, at de selv skulle hjælpe sig frem. naar de nu have faaet et Grundlag, om hvilket de anerkende, at der paa det kan arbejdes videre. Tidligere Regeringer have forskellige Gange fremsat Forslag til Ændringer i Forholdene derovre; de have været behandlede her, men ere aldrig komne videre, idet man ikke har kunnet gaa ind paa Folketingsudvalgets Anskuelser. Blandt de Ting, som forlangtes fra vor Side, var der blandt andet, at man, for at komme til Klarhed over Forholdene, en Gang maatte sende en Kommission over til Vestindien, der kunde meddele Rigsdagen noget autentisk derovre fra, kunde sætte den ind i Tilstandene, Erhvervslivet, de pekuniære Forhold osv. Det var Finansminister Hage, der tog Initiativet til en saadan Kommissions Nedsættelse, og det har været af stor Betydning saa vel for Rigsdagen som for Udvalget, at vi have haft denne Vejledning. Jeg haaber, at den nuværende Finansminister maa have Held til at gennemføre disse Love til Gavn baade for Moderlandet og Kolonierne.

Hovedtanken i Forslagene er, at man stryger hele den Gæld, som Øerne i en lang Aarrække ere komne i, ordner det pekuniære Forhold mellem Moderlandet og Kolonien og udvikler dennes Selvstyre, ligesom Regeringen støtter de Bestræbelser, som maatte komme op derovre, eller som der fra Moderlandet tages Initiativet til ved Love og Anordninger, hvorved man kan vente, at det hele vil forme sig bedre, end det har kunnet hidtil.

Der er, som sagt, forelagt 10 Lovforslag. Det første er Forslag Nr. 49 og angaar Ændringer i Koloniallov for de dansk-vestindiske Øer af 27. November 1863. Det er 43 Aar, siden denne Lov blev given. Hovedpunktet i denne er § 1, som ordner Lovgivningsforholdet. Ærede Medlemmer ville af Betænkningen have kunnet gøre sig bekendt med samme, og jeg skal derfor ikke oplæse den, men kun fremhæve, at Lovens Tanke er, at i Princippet hviler den lovgivende Myndighed hos Kongerigets Lovgivningsmagt, men i Almindelighed er den delegeret til Kongen og Kolonialraadet, som da udøve den ved Anordninger, dog saaledes, at alle Forslag til Anordninger forelægges Kongen til Resolution af

vedkommende Minister i Moderlandet, alt-saa fremkomme under Ministerens Ansvar for Konge og Rigsdag. I Almindelighed udøves altsaa Styrelsen af Øerne under Ministerens Ansvar og ved Anordninger, kun hvor det skønnes nødvendigt, og naar man mener, at Tingene ikke gaa, som de skulle, griber Moderlandet ind og udgiver en Lov, dog først efter at Kolonialraadene ere hørte. Det er det, der er sket med alle disse Lovforslag, de ere vedtagne af Kolonialraadene og derefter forelagte os af Ministeren.

Det første Ændringsforslag til dette Lovforslag er kun en formel Ændring. Den fremgaar af det Grundlag for Loven, som bestaar deri, at man stryger al Gælden mellem Øerne og Moderlandet, og man overdrager til Moderlandet at udrede Udgifterne til den højere Administration, til Folkekirken, til Militæret og til disse Institutioners Pensionering. Som Følge deraf er der enkelte Paragraffer i Kolonialloven, der blive unddragne Kolonialraadets Ressort.

Ændringsforslagene under Nr. 2, 3 og 4 ere Mindretalsforslag, som jeg skal komme tilbage til, naar Mindretallene have udtalt sig.

Af Udvalget er der stillet Forslag under Nr. 5 vedrørende Valgretten. Det er stillet til § 3 i Regeringsforslaget, der indeholder den Bestemmelse i Overensstemmelse med Kolonialraadets Ønske, at Befalingsmænd og menige i den militære Styrke (Gendarmerikorpsen) skulle ikke have Valgret. Dette har Udvalget ment ikke at kunne gaa ind paa. Det er unaturligt, at danske Mænd, som overalt i enhver Kommune have Valgret, skulle miste deres Valgret, fordi de komme ud til Vestindien og blive bosiddende der. Man har derfor stillet Forslag om, at dette udgaar. Ændringsforslag Nr. 6 gaar i lignende Retning. Slutningsstykket af Regeringsforslagets § 3 siger: Senest 10 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden undergives de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser om Valgcensus en Revision. Der har man forlangt „Valgcensus“ forandret til „Valgret“ saaledes, at Revisionen ogsaa kommer til at omfatte dette Spørgsmaal. Efter den gældende Koloniallov tilkommer Valgretten enhver uberygtet Mand, som i 5 Aar har været bosat i Dansk Vestindien, naar han har Raadighed over sit Bo og enten ejer Ejendom i Kommunen, der er anslaaet til mindst 75 vestindiske Daler paa St. Croix eller 150 vestindiske Daler paa St. Thomas, eller i sidste Aar har